

Arrest

nr. 191 719 van 8 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 mei 2017 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en tot zowel de Edo, als de Benue tribe te behoren. U werd geboren op X te Benin City, in de staat Edo. U heeft uw vader en moeder nooit gekend. U groeide op bij uw grootouders in Okha, in de local government area Ikpoba Okha in de staat Edo. Wanneer u school begon te lopen verhuisde u van Okha naar Benin City alwaar u bij uw tante langs moederszijde Evie verbleef. U keerde echter elk weekend terug naar Okha om uw grootouders te bezoeken. In 2006 rondde u de middelbare school af. Tot 2009 volgde u nog aanvullende trainingen. In december 2015 ging u naar het huis van uw grootouders in Okha om kerst te vieren.

U bleef tot en met februari bij uw grootouders. In februari 2016 hoorde u uw grootvader en oom praten over de Islam, Boko Haram en over het feit dat Boko Haram Christenen om het leven brengt. U confronteerde hen en gaf aan dat u moslims en Boko Haram niet leuk vindt omdat ze mensen doden.

Er ontstond een discussie tussen u, uw grootvader en uw oom. Ongeveer 30 minuten later arriveerden twee politieagenten die u voor ondervraging meenamen naar het politiestation in Benin City. U ging ervan uit dat uw grootvader naar aanleiding van de discussie de politie had opgebeld. U werd opgesloten in een cel. Tijdens de nacht kwam een politieagent naar u toe, en vroeg u naar de reden van uw opsluiting. Die politieagent opende de poort van de cel voor u, en hielp u vervolgens te ontkomen door zijn collega's met een smoes weg te sturen. Nadat u uit het politiestation kon ontkomen, ging u naar het huis van uw vriendin X. Zij raadde u aan het land te verlaten en hielp u financieel met uw reis naar Europa. In maart 2016 verliet u Benin City en nam u de bus naar Abuja, vervolgens via Kano naar Niger waar u een groep mensen ontmoette die naar Libië gingen. Via Libië ging u naar Italië waar uw vingerafdrukken op 10 juni 2016 genomen werden te Siracusa, en u vervolgens op 20 juni 2016 asiel aanvraag te Cosenza. U wachtte de afloop van de procedure echter niet af en zette uw reis verder naar België waar u op 14 september 2016 aankwam en op 9 december 2016 asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties. In februari 2016 kwam u tevens te weten dat de tante waar u occasioneel mee belde, niet uw tante, maar uw moeder was. U verkreeg uw moeders gegevens via uw tante en u kwam te weten dat uw moeder reeds 16 jaar in België verbleef. Zonder contact te zoeken met uw moeder verliet u Nigeria en kwam u naar België om haar te ontmoeten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een origineel paspoort (X) op naam van (O.) Blessing neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste moet opgemerkt dat er enkele inconsistenties zijn die de geloofwaardigheid van uw verklaringen aantasten. U gevraagd met wie u naar de kerk ging met kerst, verklaart u uw grootmoeder, haar siblings, en de kinderen van uw tante. U voegt toe dat iedereen er was om te vieren. U gevraagd of uw grootvader er was om kerstmis te vieren, antwoordt u ja. U gevraagd of hij naar de kerk gaat, verklaart u dat uw grootvader een oudere is in de kerk. Na dit antwoord te hebben gegeven, vraagt u plotseling om bevestiging of de vraag uw grootmoeder, of grootvader betrof, waarop u, nadat de protection officer verduidelijkte dat naar uw grootvader werd gevraagd, verklaart dat uw grootvader een moslim is, en enkel uw grootmoeder christen is (zie gehoorverslag CGVS, p.10). **Het spreekt tot de verbeelding dat u zich over het geloof van uw grootvader, wat de essentie van uw asielrelaas betreft, vergist.** Ook **met betrekking tot de feiten legt u vage en inconsistente verklaringen af.** Zo verklaart u binnengewandeld te zijn wanneer uw grootvader en uw oom aan het praten waren over hun religie, en over Boko Haram (zie gehoorverslag CGVS, p.25). U gevraagd wat ze exact zeiden, verklaart u dat ze 'over doden, doden van christenen, al die dingen' aan het praten waren. U voegt toe niet te weten wat ze specifiek zeiden omdat u aan het wandelen was. U geeft nogmaals aan niet exact te weten waar ze het over hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.31). Verder in het gehoor blijkt echter dat u hoorde dat uw grootvader zei dat ze [Boko Haram] mensen in Kaduna gedood hadden, en dat hij op het nieuws had gezien dat ze mensen doden (zie gehoorverslag CGVS, p.33). Hieruit blijkt dat u meer van het gesprek heeft opgevangen dan u eerst liet uitschijnen. Ook **met betrekking tot de discussie die ontstond nadat u uw grootvader confronteerde, legt u weinig preciserende verklaringen af.** U gevraagd wat jullie tegen elkaar zeiden, verklaart u het u niet te herinneren, dat jullie aan het discussiëren waren, en dat u zei niet van moslims, en van het doden te houden. U zei ook dat u wenste dat al die moslims niet in de buurt waren. U beëindigde de discussie met te zeggen dat u wenste dat God alle moslims van de aarde zou vegen (zie gehoorverslag CGVS, p.34-35). **Dat u er niet in slaagt meer gedetailleerde en uitvoerige verklaringen te geven met betrekking tot de gebeurtenis die uw leven veranderde, en de aanleiding vormde van uw arrestatie, en bijgevolg de vlucht uit uw land van herkomst, spreekt tot de verbeelding.** Ook slaagt u er niet in om te verduidelijken waarom de politie u arresteerde. Er werd u gezegd dat u mee moest gaan ter ondervraging, maar de reden van uw arrestatie werd u niet gezegd. U gevraagd hoe u te weten kwam dat uw grootvader de politie contacteerde, verklaart u dat te hebben gezegd omdat de politieagenten kwamen na de discussie met uw grootvader (zie gehoorverslag CGVS, p.36). Wat voor u een logische conclusie blijkt te zijn, is dat niet voor de Commissaris-generaal. Dat u er niet in slaagt meer uitvoerige verklaringen te geven met betrekking tot de reden van de arrestatie, tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan. U voegt bovendien toe dat de mensen die u arresteerden moslims waren, waardoor ze bijgevolg wel iets met uw grootvader te maken moesten hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.36). Wederom een conclusie die bij de haren getrokken is.

Vervolgens **slaagt u er niet in verhelderende verklaringen af te leggen met betrekking tot de gebeurtenissen na uw ontsnapping uit de gevangenis.** Zo spreekt het, daar u verklaart vanaf de lagere school in Benin City te hebben gewoond, tot de verbeelding dat u niet weet waar het politiekantoor gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p. 37). Bovendien blijkt u ook niet op de hoogte van

de straat waar uw vriendin X woonachtig was, wat zeer eigenaardig is daar u verklaart dat X uw schoolvriendin was, en jullie samen opgroeiden (zie gehoorverslag CGVS, p.21, p.22 en p.23). Pas verder in het gehoor – wanneer u nogmaals gevraagd wordt naar de woonplaats van X – verklaart u dat ze woonachtig was in de Erediauwa wijk. Eens aangekomen bij X, lichtte u haar in over de gebeurtenissen en toen u haar vroeg of ze enige ideeën had, raadde ze u aan naar Libië te gaan en op zoek te gaan naar uw moeder omdat ze u nog zouden zoeken. U vond het een goed idee, en vervolgens gaf X u geld om uw reis te financieren (zie gehoorverslag CGVS, p.41). Hoeveel geld zij u precies gaf, herinnert u zich echter niet (zie gehoorverslag CGVS, p.23). Drie dagen later vertrok u (zie gehoorverslag CGVS, p. 39). Hierbij moet opgemerkt dat u erg snel na uw problemen het land verlaten heeft. Zo heeft u geen poging gedaan toenadering te zoeken tot uw grootvader om het bij te leggen, noch tot de rest van de familie om te bemiddelen in de kwestie. Van iemand die zijn land van herkomst verlaat en bescherming vraagt van buitenlandse autoriteiten, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij in eerste instantie getracht heeft alle binnenlandse beschermingsmogelijkheden te benutten, en/of getracht heeft de problemen in zijn land van herkomst op te lossen. U gevraagd naar de reden waarom u besloot het land te verlaten, en of u niet in Benin City kon blijven, verklaart u dat uw grootvader u zou zoeken aangezien u niet in het politiekantoor was. U was bang omdat u niet van de politie houdt. U moest tevens op zoek gaan naar uw moeder (zie infra) (zie gehoorverslag CGVS, p.40). U gevraagd naar de reden waarom u denkt dat uw grootvader u zou zoeken, antwoordt u dat jullie een discussie hadden en u bang was. U gevraagd of uw grootmoeder nog iets heeft gezegd met betrekking tot de situatie, verklaart u dat ze zei dat ze u zochten. U verduidelijkt dat uw grootmoeder zei dat uw grootvader achter u vroeg, maar ze niets heeft prijsgegeven over uw locatie (zie gehoorverslag CGVS, p.40). U gevraagd wie u aan het zoeken was, antwoordt u uw grootvader, en de rest van uw tantes enzo. U gevraagd naar de reden dat ze u zochten, verklaart u dat ze u niet zagen, en u om die reden zochten (zie gehoorverslag CGVS, p.41). **Niets wijst er op dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst problemen zou ondervinden met uw grootvader, noch dat u opgesloten zou worden.** Integendeel zelfs, uit uw verklaringen blijkt dat uw familie ongerust is daar u verklaart dat ze u zouden zoeken omdat u bij hen verbleef. U gevraagd of uw grootvader u zou zoeken omdat u vermist bent, en niet omdat hij u naar de gevangenis wilt sturen, verklaart u dat u dat niet weet omdat u 'niet in zijn hoofd bent', en u zijn acties niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p.42). **Dat u meent opnieuw in de problemen te komen bij terugkeer naar Nigeria kan u geenszins staven.** U gevraagd wat er gebeurd zou zijn indien u [na uw vrijlating uit de gevangenis] terug zou zijn gekeerd naar uw grootvader, verklaart u dat niet te weten, en te denken dat hij u misschien zou arresteren en u om die reden besloot op zoek te gaan naar uw moeder (zie gehoorverslag CGVS, p.40). U vervolgens gevraagd wat er nu zou gebeuren bij terugkeer, verklaart u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.41). Overigens blijkt uit uw verklaringen dat u een goede jeugd heeft gekend bij uw grootouders, die u als uw eigen ouders beschouwde (zie gehoorverslag CGVS, p.11 en p. 8-9), waardoor de drastische beslissing van uw grootvader de politie te betrekken, en uw verklaringen niet te kunnen terugkeren naar Nigeria, bevreemdend overkomen.

Er is vervolgens **geen reden om aan te nemen dat een interne hervestiging in Nigeria geen realistische optie is.** U woonde immers het merendeel van uw leven in Benin City dat met zijn naar schatting 1,495,800 miljoen inwoners, ondanks de nabijheid tot het dorp van uw grootouders, bezwaarlijk als een voor u onveilige woonplaats kan worden beschouwd. Bovendien geeft u zelf aan naar Delta state te zijn gereisd om uw vrienden te zien, en naar Lagos te zijn gegaan voor een programma van de kerk. Ook ging u naar Abuja voor het in orde brengen van uw paspoort (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Ook slaagde u erin van Nigeria naar België te reizen. Hieruit blijkt dat u zelfstandig en onafhankelijk genoeg bent. Nigeria is een dermate groot land dat er geen enkele reden is waarom u zich niet elders in het land zou kunnen vestigen waar de door u geopperde problemen niet aan de orde zijn. U gevraagd of u niet in Benin City kon verblijven, verklaart u dat uw grootvader u zou zoeken aangezien u niet in het politiekantoor was, en u bang was omdat u niet van de politie houdt (zie gehoorverslag CGVS, p.40), wat geenszins een verklaring is waarom u zich niet permanent in Benin City zou kunnen vestigen. U gevraagd of u niet elders in Nigeria bescherming kon zoeken, verklaart u elders niemand anders te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p.41) wat niet strookt met uw eerdere verklaringen vrienden te hebben in Delta state. **U kan geen dwingende redenen naar voor brengen waarom u zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen.**

Bovendien dient te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt **onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.**

Het feit dat u eenmaal gedurende minder dan een dag opgesloten werd in een politiestation omwille van een verhitte discussie tussen u en uw grootvader, kan bezwaarlijk als een daad van systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aanzien worden. Om te worden beschouwd als een daad van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève moet de daad: a) zo ernstig van aard zijn of

zo vaak voorkomen dat zij een ernstige schending vormt van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, lid 2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; of b) een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven onder a). Om voor subsidiaire bescherming in aanmerking te komen moet er een reëel risico op ernstige schade zijn bestaande uit: a) doodstraf of executie; of b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing; of c) ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenland gewapend conflict. Dat u na een discussie met uw grootvader opgepakt zou zijn geweest, en vervolgens vrijgelaten – wat u omschrijft als ontsnapt- door een politieagent is onvoldoende zwaarwichtig om in aanmerking te komen voor de Vluchtelingenstatus, of de subsidiaire beschermingsstatus.

Tot slot groeit uit uw verklaringen bij DVZ, en tijdens het gehoor op het CGVS het vermoeden dat uw reis naar België ingegeven werd door andere dan eerder besproken motieven. Zo staat er in uw verklaringen bij DVZ van 9 december 2016 te lezen dat uw moeder al 16 jaar in België woont (zie verklaring DVZ, punt 19A) en u specifiek in België een asielaanvraag wilde indienen omdat uw moeder en halfzus hier woonachtig zijn (zie verklaring DVZ, punt 31). U gevraagd naar redenen, met betrekking tot de omstandigheden van opvang of van behandeling, die uw verzet om uw overdracht naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor uw asielaanvraag, Italië, zouden rechtvaardigen, verklaart u bij uw moeder te willen blijven, en haar te willen leren kennen (zie verklaring DVZ, punt 33). Ook bij andere nuttige informatie verklaarde u, toen u vluchtte, naar België te willen komen om uw moeder te zoeken (zie verklaring DVZ, punt 35). Ook tijdens het gehoor op het CGVS wordt duidelijk dat u in februari 2016 te weten kwam dat de tante die u regelmatig belde, niet uw tante, maar uw moeder was. U verkreeg via uw tante de gegevens van uw moeder en kwam zonder haar in te lichten naar België (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Hieruit groeit het vermoeden **dat u niet omwille van uw vermeende problemen, maar omwille van een verhoopte hereniging met uw moeder, Nigeria verlaten heeft en in België asiel heeft aangevraagd**. Dat u uw asielaanvraag in Italië niet afwachtte, en per se naar België wilde komen, ondermijnt de ernst van uw vrees enigszins en draagt bij tot het vermoeden uw land van herkomst enkel te hebben verlaten in de hoop herenigd te worden met uw moeder.

De door u neergelegde documenten vormen enkel een bevestiging van uw identiteitsgegevens die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. Met betrekking tot uw paspoort moet opgemerkt dat het opmerkelijk is dat u in januari, vlak voor uw vlucht naar Europa, besloot een paspoort aan te vragen. Uw verklaringen hieromtrent zijn niet geheel consistent. U gevraagd waarom u in januari 2016 een paspoort aanvroeg, verklaart u dat uw vriendin X dit soort paspoort heeft, u besloot er een te moeten hebben, en dat X zei dat het goed was om te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.24). Dat deze uitleg erg vaag is hoeft geen betoog. U verder gevraagd naar de reden waarom uw vriendin zei dat het goed was om zulk een paspoort te hebben, verklaart u plotsklaps dat u naar de bank ging in Nigeria om een account te openen en ze u vroegen naar identiteitsdocumenten (paspoort, identiteitskaart). U voegt toe het [paspoort] nog niet te hebben aangevraagd en aldus besloten te hebben het te doen. Uiteindelijk blijkt dat u reeds eerder over een paspoort beschikte –waarvan de code op uw huidig paspoort staat- maar u het verloor en om die reden een nieuw paspoort aanvroeg (zie gehoorverslag CGVS, p.25). **Wat er ook van zij, blijft het opvallend dat u de maand voor uw vermeende problemen in Nigeria een paspoort aanvroeg, waardoor er vraagtekens geplaatst moeten worden bij de waarachtigheid van de door u geopperde problemen**. Dat u uw verklaringen omtrent uw nieuw paspoort steeds bijstuurt, spreekt niet in uw voordeel. Overigens legt u geen documenten neer die bovenstaande conclusies kunnen wijzigen.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel

niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.** Zelf geeft u bovendien ook aan dat Boko Haram voornamelijk actief is in het noorden van Nigeria, en dat ze nergens in Edo state bombardementen hebben uitgevoerd. U voegt toe dat hun focus in het noorden ligt, maar dat ze in elke stad aanwezig zijn. U kent bovendien niemand die door Boko Haram om het leven werd gebracht in Edo state (zie gehoorverslag CCGVS, p.32-33).

Volgens informatie waarover het CGVS beschikt kunnen christenen in het algemeen in vrede leven in de zuidelijke staten. Er is dus **geen sprake van een vervolging** louter en alleen omwille van het feit dat men christen is (zie administratief dossier). U toont overigens op geen enkele manier een persoonlijke, systematische vervolging aan ten gevolge van een religieus conflict wanneer u zou terugkeren naar uw regio van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in haar "beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen" op de schending van "de artikelen 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt:

"Dat verzoeker wel degelijk gevlucht is uit Nigeria ten gevolge van de problemen die zij ondervond nadat zij zich had uitgesproken over Boko Haram ten overstaan van haar grootvader die de islamitische godsdienst beleeft.

Dat verzoeker inderdaad te weten is gekomen dat zij een moeder had die in België verbleef doch dat dit niet de reden is van haar vlucht naar België.

Dat verwerende partij meermaals aanhaalt dat zij vermoeden dat verzoeker naar België is gekomen in de hoop haar moeder te ontmoeten. Dat verwerende partij terzelfder tijd aanhaalt dat het feit dat verzoeker reeds in het bezit was van een paspoort voor haar problemen waren ontstaan de waarachtigheid van haar verklaring aantast.

Dat verwerende partij zich in haar redenering echter tegensprekt, daar verzoeker reeds in januari over een paspoort beschikte doch pas in februari 2016 vernam dat zij een moeder had en deze in België verbleef.

Dat verwerende partij aanhaalt dat verzoeker inconsistente verklaringen en vage verklaringen aflegt. Dat het zodoende tot de verbeelding spreekt dat zij zich over het geloof van haar grootvader, hetgeen de essentie van haar asielrelaas betreft vergist. Dat uit de afgelegde verklaring echter blijkt dat verzoeker zich niet vergiste over het geloof van haar grootvader doch over het feit dat zij begrepen had dat de vraag over haar grootmoeder ging. Waarna zij zelf om de bevestiging vraagt of het over haar grootvader of grootmoeder ging en daarna verheldering verschaft.

Dat verwerende partij tenslotte stelt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich 'hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten' van het land, daar waar zij in andere dossiers aanhaalt dat het conflict zich 'hoofdzakelijk afspeelt in het noorden en het centrum' van het land".

Verzoekster stelt dat de motiveringsplicht in de bestreden beslissing ernstig met de voeten wordt getreden. Zij geeft een algemene en theoretische uiteenzetting omtrent de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht., benadrukt nogmaals dat haar leven bij een terugkeer in gevaar is en verwijst naar artikel 3 EVRM en artikel 10 van het EG-Verdrag.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Het louter weergeven van de inhoud van een verdragsartikel, zonder enige nadere duiding en zonder deze op de bestreden beslissing te betrekken, kan geenszins worden aanzien als een middel in voormelde zin. Bijgevolg wordt de schending van artikel 10 van het EG-Verdrag niet dienstig aangevoerd.

3.2. Waar verzoekster verwijst naar artikel 3 EVRM, dient te worden opgemerkt dat de feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève *mutatis mutandis* gelijk is aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.5. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten nadat zij met haar grootvader en haar oom in een discussie over Boko Haram verzeild raakte en ingevolge hiervan één dag werd opgesloten door de politie.

Omtrent deze problemen wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Ten eerste moet opgemerkt dat er enkele inconsistenties zijn die de geloofwaardigheid van uw verklaringen aantasten. U gevraagd met wie u naar de kerk ging met kerst, verklaart u uw grootmoeder, haar siblings, en de kinderen van uw tante. U voegt toe dat iedereen er was om te vieren. U gevraagd of uw grootvader er was om kerstmis te vieren, antwoordt u ja. U gevraagd of hij naar de kerk gaat, verklaart u dat uw grootvader een oudere is in de kerk.

Na dit antwoord te hebben gegeven, vraagt u plotseling om bevestiging of de vraag uw grootmoeder, of grootvader betrof, waarop u, nadat de protection officer verduidelijkte dat naar uw grootvader werd gevraagd, verklaart dat uw grootvader een moslim is, en enkel uw grootmoeder christen is (zie

gehoorverslag CGVS, p.10). **Het spreekt tot de verbeelding dat u zich over het geloof van uw grootvader, wat de essentie van uw asielrelaas betreft, vergist.**"

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Dat zij zich vergist zou hebben over de vraag en dacht dat deze over haar grootmoeder ging, kan niet worden gevolgd. Zo gaf verzoekster bij het CGVS aanvankelijk zelf spontaan aan dat zij naar het dorp ging om kerstmis te vieren met haar "grootouders" (en dus ook met haar grootvader). Even verder stelde zij, wanneer in duidelijke bewoordingen gevraagd werd of haar grootvader dan ook in de kerk was om kerstmis te vieren, nogmaals dat dit zo was. Wanneer vervolgens opnieuw gevraagd werd of hij dan ook naar de kerk ging, antwoordde verzoekster: "Ja mijn grootvader is een oudere in de kerk". Slechts nadien kwam zij hierop terug, vroeg zij plots om de bevestiging dat gevraagd werd naar haar grootvader en gaf zij aan dat haar grootvader moslim is (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.9-10). Dat verzoekster zich tot driemaal toe zou hebben vergist over dergelijk cruciaal gegeven in haar relaas, is niet plausibel.

Verzoekster legde daarenboven ook over andere elementen betreffende haar relaas en de aangevoerde vrees inconsistente, vage, onduidelijke en weinig verhelderende verklaringen af. Verzoekster laat de bestreden beslissing in deze geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Ook met betrekking tot de feiten legt u vage en inconsistente verklaringen af. Zo verklaart u binnengewandeld te zijn wanneer uw grootvader en uw oom aan het praten waren over hun religie, en over Boko Haram (zie gehoorverslag CGVS, p.25). U gevraagd wat ze exact zeiden, verklaart u dat ze 'over doden, doden van christenen, al die dingen' aan het praten waren. U voegt toe niet te weten wat ze specifiek zeiden omdat u aan het wandelen was. U geeft nogmaals aan niet exact te weten waar ze het over hadden (zie gehoorverslag CGVS, p.31). Verder in het gehoor blijkt echter dat u hoorde dat uw grootvader zei dat ze [Boko Haram] mensen in Kaduna gedood hadden, en dat hij op het nieuws had gezien dat ze mensen doden (zie gehoorverslag CGVS, p.33). Hieruit blijkt dat u meer van het gesprek heeft opgevangen dan u eerst liet uitschijnen. **Ook met betrekking tot de discussie die ontstond nadat u uw grootvader confronteerde, legt u weinig preciserende verklaringen af.** U gevraagd wat jullie tegen elkaar zeiden, verklaart u het u niet te herinneren, dat jullie aan het discussiëren waren, en dat u zei niet van moslims, en van het doden te houden. U zei ook dat u wenste dat al die moslims niet in de buurt waren. U beëindigde de discussie met te zeggen dat u wenste dat God alle moslims van de aarde zou vegen (zie gehoorverslag CGVS, p.34-35). **Dat u er niet in slaagt meer gedetailleerde en uitvoerige verklaringen te geven met betrekking tot de gebeurtenis die uw leven veranderde, en de aanleiding vormde van uw arrestatie, en bijgevolg de vlucht uit uw land van herkomst, spreekt tot de verbeelding.** Ook slaagt u er niet in om te verduidelijken waarom de politie u arresteerde. Er werd u gezegd dat u mee moest gaan ter ondervraging, maar de reden van uw arrestatie werd u niet gezegd. U gevraagd hoe u te weten kwam dat uw grootvader de politie contacteerde, verklaart u dat te hebben gezegd omdat de politieagenten kwamen na de discussie met uw grootvader (zie gehoorverslag CGVS, p.36). Wat voor u een logische conclusie blijkt te zijn, is dat niet voor de Commissaris-generaal. Dat u er niet in slaagt meer uitvoerige verklaringen te geven met betrekking tot de reden van de arrestatie, tast de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan. U voegt bovendien toe dat de mensen die u arresteerden moslims waren, waardoor ze bijgevolg wel iets met uw grootvader te maken moesten hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.36). Wederom een conclusie die bij de haren getrokken is.

Vervolgens **slaagt u er niet in verhelderende verklaringen af te leggen met betrekking tot de gebeurtenissen na uw ontsnapping uit de gevangenis.** Zo spreekt het, daar u verklaart vanaf de lagere school in Benin City te hebben gewoond, tot de verbeelding dat u niet weet waar het politiekantoor gelegen is (zie gehoorverslag CGVS, p. 37). Bovendien blijkt u ook niet op de hoogte van de straat waar uw vriendin X woonachtig was, wat zeer eigenaardig is daar u verklaart dat X uw schoolvriendin was, en jullie samen opgroeiden (zie gehoorverslag CGVS, p.21, p.22 en p.23). Pas verder in het gehoor – wanneer u nogmaals gevraagd wordt naar de woonplaats van X – verklaart u dat ze woonachtig was in de Erediauwa wijk. Eens aangekomen bij X, lichtte u haar in over de gebeurtenissen en toen u haar vroeg of ze enige ideeën had, raadde ze u aan naar Libië te gaan en op zoek te gaan naar uw moeder omdat ze u nog zouden zoeken. U vond het een goed idee, en vervolgens gaf X u geld om uw reis te financieren (zie gehoorverslag CGVS, p.41). Hoeveel geld zij u precies gaf, herinnert u zich echter niet (zie gehoorverslag CGVS, p.23). Drie dagen later vertrok u (zie gehoorverslag CGVS, p. 39). Hierbij moet opgemerkt dat u erg snel na uw problemen het land verlaten heeft. Zo heeft u geen poging gedaan toenadering te zoeken tot uw grootvader om het bij te leggen, noch tot de rest van de familie om te bemiddelen in de kwestie. Van iemand die zijn land van herkomst verlaat en bescherming vraagt van buitenlandse autoriteiten, mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij in eerste instantie getracht heeft alle binnenlandse beschermingsmogelijkheden te benutten, en/of getracht heeft de problemen in zijn land van herkomst op te lossen. U gevraagd naar de reden waarom u besloot het land te verlaten, en of u niet in Benin City kon blijven, verklaart u dat uw grootvader u zou zoeken aangezien u niet in het politiekantoor was. U was bang omdat u niet van de

politie houdt. U moest tevens op zoek gaan naar uw moeder (zie infra) (zie gehoorverslag CGVS, p.40). U gevraagd naar de reden waarom u denkt dat uw grootvader u zou zoeken, antwoordt u dat jullie een discussie hadden en u bang was. U gevraagd of uw grootmoeder nog iets heeft gezegd met betrekking tot de situatie, verklaart u dat ze zei dat ze u zochten. U verduidelijkt dat uw grootmoeder zei dat uw grootvader achter u vroeg, maar ze niets heeft prijsgegeven over uw locatie (zie gehoorverslag CGVS, p.40). U gevraagd wie u aan het zoeken was, antwoordt u uw grootvader, en de rest van uw tantes enzo. U gevraagd naar de reden dat ze u zochten, verklaart u dat ze u niet zagen, en u om die reden zochten (zie gehoorverslag CGVS, p.41). **Niets wijst er op dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst problemen zou ondervinden met uw grootvader, noch dat u opgesloten zou worden.** Integendeel zelfs, uit uw verklaringen blijkt dat uw familie ongerust is daar u verklaart dat ze u zouden zoeken omdat u bij hen verbleef. U gevraagd of uw grootvader u zou zoeken omdat u vermist bent, en niet omdat hij u naar de gevangenis wilt sturen, verklaart u dat u dat niet weet omdat u 'niet in zijn hoofd bent', en u zijn acties niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p.42). **Dat u meent opnieuw in de problemen te komen bij terugkeer naar Nigeria kan u geenszins staven.** U gevraagd wat er gebeurd zou zijn indien u [na uw vrijlating uit de gevangenis] terug zou zijn gekeerd naar uw grootvader, verklaart u dat niet te weten, en te denken dat hij u misschien zou arresteren en u om die reden besloot op zoek te gaan naar uw moeder (zie gehoorverslag CGVS, p.40). U vervolgens gevraagd wat er nu zou gebeuren bij terugkeer, verklaart u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.41). Overigens blijkt uit uw verklaringen dat u een goede jeugd heeft gekend bij uw grootouders, die u als uw eigen ouders beschouwde (zie gehoorverslag CGVS, p.11 en p. 8-9), waardoor de drastische beslissing van uw grootvader de politie te betrekken, en uw verklaringen niet te kunnen terugkeren naar Nigeria, bevreemdend overkomen."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekster deze motieven niet aanvecht, blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Verder laat verzoekster de terechte vaststelling ongemoeid waar deze stelt dat een interne hervestiging in Nigeria voor haar een realistische optie is.

Eveneens vecht zij de vaststelling niet aan dat de aangehaalde feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade in de zin van de definitie van ernstige schade. Ook deze vaststelling is pertinent en terecht.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster geheel niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin zou dienen te koesteren. Kritiek op de overige, overvloedige motieven aangaande het bekomen van haar paspoort en het vermoeden inzake de hereniging met haar moeder kan derhalve op zich niet volstaan om afbreuk te doen aan de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoeksters vrees voor vervolging.

Verzoeksters paspoort (administratief dossier, map 'documenten') bevat geen gegevens die aan voormelde vaststellingen afbreuk kunnen doen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

"Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijft

ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.** Zelf geeft u bovendien ook aan dat Boko Haram voornamelijk actief is in het noorden van Nigeria, en dat ze nergens in Edo state bombardementen hebben uitgevoerd. U voegt toe dat hun focus in het noorden ligt, maar dat ze in elke stad aanwezig zijn. U kent bovendien niemand die door Boko Haram om het leven werd gebracht in Edo state (zie gehoorverslag CCGVS, p.32-33).

Volgens informatie waarover het CGVS beschikt kunnen christenen in het algemeen in vrede leven in de zuidelijke staten. Er is dus **geen sprake van een vervolging** louter en alleen omwille van het feit dat men christen is (zie administratief dossier). U toont overigens op geen enkele manier een persoonlijke, systematische vervolging aan ten gevolge van een religieus conflict wanneer u zou terugkeren naar uw regio van herkomst."

Verzoekster slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Hoe het verwijt dat in de bestreden beslissing niet vermeld wordt dat het conflict zich hoofdzakelijk afspeelt in het noorden "en het centrum" van het land in casu dienstig zou kunnen zijn, kan gelet op verzoeksters herkomst van Benin City in de Edo State in het Zuiden van Nigeria niet worden ingezien. Verzoekster brengt geen begin van informatie bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de voormelde motieven en de informatie waarop deze motieven zijn gestoeld foutief zouden zijn of waaruit anderszins zou kunnen worden afgeleid dat de situatie in haar regio van herkomst in het Zuiden van Irak zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Bovendien blijkt uit haar eigen, voormelde verklaringen duidelijk dat het tegendeel het geval is.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend zeventien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS